

skulde derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde tage under Overvejelse at beholde § 1, som den staar, men derimod gøre den Indskrænkning i § 3, at der til de der omhandlede Pengebevillinger skulde høre Rigsdagens Samtykke. Derved vil man ogsaa komme ud over Vanstelighederne i § 8. Den vilde falde bort af sig selv, da den jo kun har sin Begrundelse i § 3. Den har sin Begrundelse deri, at Regeringen har ment, at skulde § 3 bruges, maatte man efter de øjeblikkelige finansielle Forhold nødvendigvis have den Begrænsning af Regeringens Myndighed — saaledes betragter jeg Sagen — som ligger i § 8. Men § 8 vil jo falde bort af sig selv, uden at nogen kan have noget derimod, naar Gennemførelsen af § 3 bliver gjort afhængig af Rigsdagens Samtykke. Det forekommer mig, at naar man gik ind derpaa, altsaa tog § 1, som den er foreslaaet med de Modifikationer, som et Udvalg kunde blive enig om, og Loven for øvrigt med de Ændringer, som det kunde enes om, og saa tilføjede den Begrænsning i § 3, som jeg har tilladt mig at antyde, saa vilde der komme noget ud af denne Lov; ganske vist ikke noget saa stort, som Regeringen havde ventet, men dog noget, som kunde have sin Betydning for Fremtiden.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Den ærede Ordfører mente, at det sædvanlige havde været, at Koncessionerne kun vare givne i Henhold til Love, som vare vedtagne af Rigsdagen, og at det egentlig var en Rigsdagslag, men dette er ikke rigtigt. Koncessioners Givelse er i og for sig en administrativ Sag. En ganske anden Sag er det, at Koncessioner paa Jærnbaneanlæg i Reglen ikke ville kunne gives, uden at de have en Lovgivningsbestemmelse bag sig. Ganske simpelt af den Grund, at vedkommende ønsker et Tilskud fra Statskassen. De ønske et Tilskud til Ekspropriation, de ønske forskellige Begunstigelser, der, som bekendt, gives dem, og som gaa ud paa, at Grundene og Bygningerne ere fritagne for Skat, at Kontrakterne kunne afsluttes uden at være stemplede, og at der gives fri Indførsel uden Toldafgift for de Materialier, der bruges til Anlægget. For Resten skal jeg ikke dvæle ved dette Spørgsmaal i Djebløkket, fordi der kan være Grund til at komme nærmere ind derpaa lige over for andre ærede Medlemmer. — Den ærede Ordfører nævnte endvidere, at der kunde være Tvivl om det grundlovmæssige i Forslaget, og jeg tror, at den ærede Ordfører fatte det i Forbindelse med Laaneparagraffen.

Det anser jeg i alt Fald for at være Meningen, og jeg tænker, at Meningen fremdeles maa være den, at man anser dette for at være det samme som at give Regeringen i al Almindelighed og uden nogen Begrænsning en Laanetilbællelse, og jeg kan forstaa, at der er noget i den Indvending, ogsaa af Hensigtsmæssighedshensyn, men jeg har ikke udtalt mig imod at sætte en Begrænsning i den Retning, lige saa lidt som jeg har udtalt mig imod, at der stilles et Ændringsforslag til Loven om, at den kun skulde gælde i visse Aar, og lige saa lidt som jeg har udtalt mig mod at sætte visse Grænser for de Beløb, som kunne anvendes af Regeringen paa den Maade. Jeg har hverken udtalt mig imod Bestemmelser i Loven om, at den kun skulde gælde en vis Tid, eller mod at der kun skulde anvendes saa og saa mange Millioner; det har jeg ikke modsat mig, og jeg tror derfor, at vi let ville kunne komme ud over dette Punkt.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts Ste Balgkres (Korsgaard) tvivlede noget om, at det virkelig var Ministerens Alvor med dette Lovforslag, og antydede, at det maaske kun kunde være fremfat for at hindre de private Jærnbaneanlæg fra at komme frem, i ethvert Tilfælde fremsatte han Udtalelser i den Retning. Men det ærede Medlem er alt for skarpsindig, og hvis det ærede Medlem huffer lste Behandling her, vil det vist staa i hans Erindring, at jeg den Gang bestemte hændede, at hvis man vilde give mig denne Lov i Hænde, skulde der nok blive Flugt i den private Jærnbanebygning, ogsaa i den, som det ærede Medlem ønsker fremmet. Det er Lovforslagets Dømed, men om man vil give sin Tilslutning dertil, er noget andet. Saa sagde det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Balgkres, (Tauber), at det vilde virke som en Hindring, og at saa længe dette Lovforslag laa paa Tingets Bord, kunde man ikke vente at komme videre, og at det havde Ministeren selv sagt til forskellige Deputationer, og det kan være ganske rigtigt. Det er ikke min Skyld, at Lovforslaget først nu kommer til Forhandling; det kunde have foreligget langt tidligere. Den Hindring kunde man være kommen over, og ærede Medlemmer kunde have sørget for, at man tidligere var kommen over denne Hindring, hvis det virkelig er en Hindring. Der foreligger nu forskellige private Lovforslag i saa Henseende. Jeg har ikke mærket videre til, at de blive fremmede, og jeg synes, at de mskre frem i disse Dage, formentlig fordi man har ventet, at denne Lov vilde blive kasseret, spoleret o. s. v. og derfor har troet det nyttigt nu at komme